

NELE-LIIS VAIKSOO: hakkama. Ma ei

Täna 23aastaseks saav muusikalitähth Nele-Liis Vaiksoo peab oma noore elu suurimaks saavutuseks seda, et ta saab ise ja edukalt endaga hakkama – tema pisikesse pere heaolu ei sõltu kellestki peale tema enda. Seni on ta suurepäraselt toime tulnud. Ja mida suuremat olekski õnneks vaja?

KATRIN PAUTS
katrin.pauts@sloteht.ee

Tööd jätkub hõbehääsel lauljataril igatahes küllaga. Nele-Liisi värskem roll märtsi hakul Estonia teatri lavale jõudnud lasteetenduses «Pipi!Nuki!Puhhi!» on justkui temale loodud – keda veel Pipina ette kujutada kui mitte seda kelmikate põselohukeste ja avala naeratusega rõõmsatujulist noort naist. Lapsed on Nele-Liisi igatahes soojalt vastu võtnud ja Pipi laule armastab üliväga ka tema enda pisipoeg Ron Jonathan. Nele-Liis on öelnud, et Pipi osa on talle suur au ja väljakutse, liiatigi oli see tema esimene ülesastumine väärrika ajalooga ooperiteatri laval.

Mis on Pipis nii erilist, et artistid sellest osast kohe krabinal kinni haaravad?

Mulle oli Pipi juba lapsepõlves täielik lemmik, raamat meeldis väga, ja ka Pipi karakter ise on hästi põnev ja huvitav. Arvan, et väga paljudele lastele tähendab see etendus elu esimest teatris käiku, ja hästi tore on mõelda, et nemadki suureks sirgudes meenutavad, kuidas sai Pipit vaatamas käidud ja kui tore see oli.

Kas lapsed on mõnes mõttes ka nõudlikum publik?

Kas just nõudlik, aga nad on, ma arvan, kõige ausam publik. Lastele kas meeldib või ei meeldi. Ja kui ei meeldi, ega nad siis tule sulle pärast etendust vastupidist väitma. Laste arvamus on siiras. Ja kindlasti ei tohiks neid alahinnata ja mõelda, et

lapsed ei saa nagunii midagi aru. Ka mu väike poeg käis üks-päev «Pipi!Nuki!Puhhi!» vaatamas ja nüüd ta kodus juba laulab neid viise. Sellest on näha, milline mälu lastel tegelikult on. Nad panevad tähele asju, mida vanemad võib-olla enam ei näe ega oskagi vaadata.

Mis suhted on Ronil Pipi, Nukitsamehe ja Puhhiga?

Pipit teadis ta ikka juba varem, talle see tegelane väga meeldib. Ükskord mind täitsa üllatas, kui ta äkki hakkas tema kohta küsima. Aga üks Pipi ole ka hästi meeldejääv karakter – punased juuksed, kaks pat-sikest, nimigi lihtne. Nukitsamehest ei teadnud Ron enne etendust midagi. Karupoeg Puhhi on raamatust näinud.

Kui palju sinus endas lapse-na Pipit oli?

No ikka päris palju! Ega ma selline vaikne laps olnud. Mullegi meeldis puu otsas turnida ja õues möllata.

Pipi sünnipäevad käisid teatavasti igavese kärtsu ja mürtsuga. Millised olid sinu lapsepõlve sünnipäevad?

Olid sellised suhtelised traditsioonilised nagu paljudel lastel – sõbrad tulid külla, tehti viktoriine, söödi ja mängiti. Ei olnud midagi väga erilist. Ega praegugi ole suurt midagi muu-

tunud. Sõbrad tulevad kokku, natuke süüakse-juuakse. Pole ju põhjust väga suurelt asja ette võtta, pole veel suuri juubeleid olnud.

Mis on üldse kõige-kõige parem sünnipäevakink?

Oh, ei teagi. Kui inimesed küsivad, mida sünnipäevaks tahaksin, ei oskagi midagi öelda. Mida aeg edasi, seda vähem tähtis see kingitus on. Parim kingitus on see, kui kallid inimesed kohale tulevad ja sünnipäeva saab veeta just nende seltsis, kellega tahaksid. Midagi materiaalselt ei oskagi soovida.

Mis sind peale Pipi veel ees ootab?

Muusikalidest ei oska praegu rääkida, asjad pole veel kindlad. Märtsi lõpus on tulemas «Öölapse» etendus ja kontserte annan ka siin-seal. Tegemist on tegelikult päris palju.

Mis tundeid sinus praegu tekitab ülipopulaarne «Öölapse» lugu, mille kohta võib vist öelda, et «Öölaps» võrdubki Nele-Liis Vaiksooga?

Nüüd on see juba vaibuma hakanud, aga vahepeal oli küll tunne, et enam ei jaksa ega taha ainult ühte laulu laulda. Me mõlemad Jassiga (Zahharov – toim.) oskame ju ka väga palju muud kui ainult «Öölast»! Aga muidugi on hea meel, et lugu inimestele korda läks.

Millised on praegu sinu suhted lapse isa, Filipiinidelt pärit Rommeliga?

Me ei ole küll enam koos, aga üks kohtume ikka, mingit viha vaenu meie vahel ei ole. Mõlema elu oli nii kiire, et ei saanud kuidagi klappima neid asju.

Sinust on loodud pilt kui vaprast üksikemast. Kuidas on tegelikult, kas sinu kõrval on siiski keegi?

Hmm, otseselt ei ole. (Lustlik naerupahvak) Olen vaba ja valaline.

«Saan ise enda eluga sõltu mitte kellestki.»

3 X KALEV LILLEORG

Nele-Liisi kõige-kõigemad

KÕIGE SUUREM ÕNNESTUMINE?

■ Ehk see, et saan ise endaga hakkama ega vaja kõrvalist abi. Ma ei sõltu mitte kellestki teisest ja minu jaoks on see teadmine väga oluline. Kui laps sündis ja kõik asjad kokku jooksid, oli küll väike hirm, aga õnneks tulen suurepäraselt toime.

KÕIGE ÕPETLIKUM KOGEMUS?

■ Ühtki konkreetset asja polegi olnud. Aga mida aeg edasi, seda rohkem olen veendunud, et loota saab ikkagi ainult iseendale.

UNISTUSTE REIS? ■ Hawaiil tahaks ära käia. Ja Aafrikas rännata. Loodetavasti saab ükspäev võetud seljakott selga ja seal ringi luusitud.

ÄREVAIM HETK? SUURIM

■ ...

■ Noore muusikalitähe lihtne õnneretsept: looda iseendale ja näe halvas ka head

3 X KALEV LILLEORG

Nele-Liisi kõige-kõigemad

KÕIGE SUUREM ÕNNESTUMINE? ■ Ehk see, et saan ise endaga hakkama ega vaja kõrvalist abi. Ma ei sõltu mitte kellestki teisest ja minu jaoks on see teadmine väga oluline. Kui laps sündis ja kõik asjad kokku jooksid, oli küll väike hirm, aga õnneks tulen suurepäraselt toime.

KÕIGE ÕPETLIKUM KOGEMUS? ■ Ühtki konkreetset asja polegi olnud. Aga mida aeg edasi, seda rohkem olen veendunud, et loota saab ikkagi ainult iseendale.

UNISTUSTE REIS? ■ Hawaiil tahaks ära käia. Ja Aafrikas rännata. Loodetavasti saab ükspäev võetud seljakott selga ja seal ringi luusitud.

ÄREVAIM HETK? SUURIM HIRM? ■ Ärevaim hetk ja suurim hirm olid ühekorraga siis, kui mu poeg Ron (pildil) sündis. Kõige suurem hirm oli, kas laps jääb elama. See oli väga ärev aeg, ei teadnud ju täpselt, mida oodata... Väga hirmutav on, kui laps su kätel ühtäkki sinakaks tõmbub ja lõpetab hingamise... See läbielamine pani mind mõtlema üldisemalt elu üle, kõige üle, mis ümberringi toimub.

SUURIM EBAÕNNESTUMINE?

■ Midagi suurt polegi olnud, aga üks väikesi asju ikka tule ette. Samas on igas halvas asjas ka midagi head ja ju need halvad asjad on siis lihtsalt pidanud juhtuma. See on teinud ainult tugevamaks.

SUURIM UNISTUS? ■ Praegu on selleks ehk oma plaad välja anda. Eks väikesi unistusi ja eesmärke tuleb ikka endale seada.

lõuna õnneretsept.
looda iseendale ja
näe halvas ka head

